

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. X. Detractiones non audiendas esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

CAPVT X.

Detractiones non audiendas
esse.

huiusmodi tenetur resistere, & honori proximi consulere, & hoc tanto magis, quanto plus autoritatis habet. Hoc docent Theologi.

Hinc facile nobis colligendū est, quomodo nos in similibus conuersationibus gerere oporteat, & periculū vitare, quod in simulando & tacendo, & per hęc transeundo nostra mortificatione, & pusillanimitate. Et quia ob peccata nostra hodie tam in vſu est detraçtio, vt vix vlla sit conuersatio, vbi de aliorum vita non agatur, & nos sapissime cum eis versemur: non possunt non multi se in hac materia scrupuli offerre. Si poteram impedire, & non impediui: si occasio fuerim vt sermo ille procederet, vel aliquid interrogauerim, vel si ostenderit me gaudere, bonum vultum dictos exhibens, & iis consentiens. Sed scrupulos omittamus (hic enim quis dicere posset, se satis scire quo vsque progrediendum, & quando peccatum est necne) & profequamur hic fundamentum, quod cum Religiosis, & iis qui virtuti student & perfectioni loquamur, & cum eos qui non solum cauere vult mortale & veniale peccatum, sed & semper intendit quod optimum, & apertissimum proximorum ædificationi & profectui.

Cautela in conuersatione ab hoc vitio.

Hoc ergo supposito, si quando sumus in aliquo colloquio, vbi de proximo detrahitur, & ex pura immortificatione, verecundia & pusillanimitate tacemus, & id transimus & consentimus, non tacere est consentire, & *Qui tacet consentire videtur*: quomodo tales possunt ædificari, sed potius in eo, quod faciunt, confirmari, videntes Religiosum doctum & Deo seruientem, & qui in illis autoritatem habet id tolerare & nihil dicere. Dicent, hoc peccatum esse non potest, quando quidem pater tacet. Et si putant peccatum esse, & in tua presentia committunt, te vilipendunt & simul religionem, quandoquidem coram te malum dicere audent, & tu non audes eis resistere, & contradicere, nec vires & virtus tibi ad id suppetunt. Sanctus Augustinus,

Tacens ad detractionem consentire videtur.

Damma ex Silentio.

vt ma-

S. Bernardus ait: Non solum nihil ipsi indecorum loqui, sed neque aurem quidem huiusmodi præbere dicitis, quia quem delectat audire, alterum loqui prouocat: audire quog, quod turpe sit, pudori maxime est. S. Basilius de pana detrahenti infligenda, & detractionem audienti infligenda, dicit vtriq, que communione inter dicendum. Patrem penam vtriq, statuit, si enim alter non lubens audiret, alter detrahente non delectaretur: Nemo inuito auditore libenter loquitur.

Theologi in detractionis materia hęc questionem tractant: si detractione audiens & non resistens peccat mortaliter? & aliquos casus ponunt, in quibus dicunt illum mortaliter peccare, vt quando vnus de proximo malum dicit, ab eo prouocatus & interrogatus super eo: vel dum non bene ad alium affectus est, & ideo gaudet, quod de illo detrahatur, vel dum videt detractionem illam in notabile proximi damnum tendere, & potest illam impedire, & non impedit, charitates enim obligatur proximum hac in necessitate iuuare. vt enim nõ solum male facit, qui domū aliquam incendit, sed & ille qui se calefacit ad ignem per alium accensam, eo quod teneatur aquam adferre ad restinguendum incendium. Sic etiam non tantum peccat ille, qui detrahit, sed & ille, qui potest detractiones impedire, & non impedit, sed potius applausu & approbatione, quam exhibet, ipsi occasionem dat vterius progrediendi. In aliis casibus dicunt solum fore peccatum veniale, si non resistat, vt dum verecundia ductus, & quod alicuius autoritatis personæ sunt, quæ hoc negocium tractat, nihil his dicere audeat, nec se mifere. Et hoc vnum aduertendum, quod multū ad religiosos pertinet, & est, quod ille, qui detractionem audit, est alicuius autoritatis in eos, qui loquuntur, plus

vt malo hoc & pesti detractionis occurreret, & in cenaculo hos versus descriptos habebat:

Refert Hiero. te. 7. aut Beda. si eius est id tractatus.
*Quisquis amat dictis absentem rodere vitam,
 Hanc mensam indignam nouerit esse sibi.*

August. cor. reprob. detrahorum.
 Narratur cum eo quodam tempore quosdam comedisse Episcopos amicos, & quia incipiebant linguas dissoluere & proximis detrahere, statim eos arguit, dicens, se vel versus hos delecturum, vel mensa abiturum. Hic fortis animus est, dicere; nisi cesses malum dicere, abibo. Idque mandat S. Hieronymus fieri: *Si quem alicui detrahentem audieritis, procul fugientes dimittite vt serpentem. Quid faciet, qui verrecundatur!* Ideoque dicit S. Hieronymus: *vt verecundia victus disceat de factis aliorum silere.* Hinc cum verbo in ore deferendus, vt erubescat, & sic disceat, quomodo alias ei loquendum. Hoc medium nos multum decet, vel eis indicandum ne detrahant, vel eorum confortium relinquendum.

Aliud.

Dum vero hoc remedio uti non licet, vel quia inciuile & durum est, & maior personas obseruantia decet; dant sancti aliud facilius & suauius, quod est ostendere duriorum vultum detrahenti, vt animaduerrat, quod non à te proberetur, nec delecteris talia audire. Hoc remedium dat S. Spiritus per Sapientem: *Ventus Aquilo dissipat pluuies, & facies tristis linguam detrahentem.* Et alibi: *Sepi aures tuas spinis, linguam nequam noli audire.* Hæ spinæ sunt, quibus aures sepientiæ, durior ille vultus, tristitia & molestia, quæ in facie exhibetur, dum alius detrahit, sunt spinæ quæ illum pungant, & compungant, vt animaduerrat se male facere, dum iudicat vitam alienam. Non sat est Sapienti, si aures gossipio vel molli antiqua materia obtures, sed spinis sepi vult, vt non solum non eas intrent verba mala, dum gaudes te illa audire, sed vt & pungant cor detrahentis, & se cortigat & emendet. *Per tristitiam vultus corrigitur animus delinquentis,* hac enim reminiscitur & ad-

Eccles. 7. 4.

uertit se male facere. Debeato patre nostro Ignatio legitur, quod sapius hoc & remedio vsus sit. Contigit cuidam & nostris cum ipso loquenti excidere inconfiderare verbum aliquod, non tam exacte dictum, vt decebat, vt patri videbatur, quare grauitate vsus, & vultum seueriorem induens, facile aliis cognoscendum dedit, erratum ibi esse, & sic certior ille factus & correctus, qui deliquerat. Idque sapius in leuib. & minutis faciebat, quorum error, eo quod leuior esset, ab aliis non aduertebatur, sed in aerem euanescebant, ipse enim non solum semper apud se erat, sed & suos esse volebat.

Expediens præterea medium est sermonem mutare, & alium cum gratia interponere, vt prior interruptatur. Et ad hoc non opus multas commoditates capere, & occasiones quarere, vt propositum sic requirat. Sed optima occasio est, vt propositum sic non exigat: hoc enim modo alter & præsentis facilius intelligit, non æquum fuisse de eo agi, de quo agebatur, & quod honor ei habitus sit, quod manifeste reprehensus non fuerit, & ei erubescendum coram omnibus. Et si diu occasionem captaris, vt propositum requirat, & donec sermo finiatur, alter negocium non intelliget, & damnum non medeberis. Vt enim dum taurus hominem insequitur, pallium ei in vultum conticitur, vt illo occupetur, & hominem insequi desistat. Sic & dum quis aliquem detractione insequitur, bonum est ei pallium, hoc est, diuersum sermonem obici, quo occupetur & detrahere cesset. Et vt ille, quem taurus insequitur, vitam ei acceptam fert, qui pallium tauro obicit, ita & famam, & honorem ei accepta ferat, necesse qui sermonem mutauit, & detractionem suspendit, & pro illo stetit.

CAPVT XI.

Omne mendacii genus nobis fugiendum esse.

Ante omnia opera Verbum verax prædat te, nunquam vero mendacium.

Non